

Regnestykket! Men jeg kan saa meget godt forstaa, at naar man taler om, hvormeget Afgiften vil udgøre, hvor der er over 9000 Kroners Indtægt, at man saa tænker paa Halvdelen af Indtægten, men der staar af „den afgiftspligtige Sum“, og den afgiftspligtige Sum er, som Membrum 2 udviser, et ganske andet Beløb end Indtægten. Hvad enten det nu drejer sig om $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{7}$ eller $\frac{1}{6}$, beregnes den for hvert Tusind Kroner til en Stigning af 1200 Kroner. Naar der derfor staar, at det skal være for hver 1200 Kroners afgiftspligtig Sum, svarer denne Stigning af 1200 Kroners afgiftspligtig Sum til 1000 Kroners forøget Indtægt. Hvis det ikke forholdt sig saa, kunde det jo ikke naa til Halvdelen ved 9000 Kroner, saa det er fuldstændig korrekt, hvad der staar. Overhovedet beregnes det paa hvert Punkt af 1200 Kroner, altsaa hver Brøk spænder over 1200 Kroner afgiftspligtig Sum, og det svarer overalt til 1000 Kroners Indtægt. Det er fuldstændig korrekt.

Naar det ærede Medlem (B. G. C. Jensen) bebudede at ville stille Forslag om, at Loven skulde gaa i Udvalg, og henviste til, at man var saa usikkert stillet, fordi man kunde være udtal for, at det var et mindre heldigt Lovforslag, saa vil jeg sige: Ja, det er jo ikke andet end, hvad vi ere saa overmaade vante til heri Rigsdagen, særlig i Landstinget, naar man nærmer sig Slutningen af Samlingen, hvor man begynder at faste med disse Bolde fra det ene Ting til det andet lige i de sidste Dage; vi have slugt ganske anderledes slemme Ting. Vil man lade det gaa i Udvalg, skal jeg ikke sørge derover. Det er ikke mig, der har ønsket Loven gennemført i denne Samling, det er den højtærede Justitsministers Ønske, og jeg tror, at der er mindre Anledning til Beskyrninger med Hensyn til denne Lov end med Hensyn til flere andre. Kommissionen blev nedsat, efter at Rigsdagssamlingen var begyndt. Den har arbejdet ihærdigt paa Lovforslaget, men jeg tror ikke, det kom ind i det andet Ting før de første Dage i Marts, idet Kommissionen først blev færdig med Betænkningen i Slutningen af Februar. Der har saa i Folketinget været nedlat et Udvalg, der har gennemgaaet Sagen, og naar jeg offer fra en stor Del rent redaktionelle Ænsdringer, har der været fuldstændig Enighed i det af Folketinget nedsatte Udvalg, naar undtages med Hensyn til Skalaen. Tre Udvalgsmedlemmer ønskede nemlig at sætte den betydelig op. Der har altsaa været Uenighed med Hensyn til Skalaen, kunde man sige, men jeg tror dog at maatte gøre opmærksom paa, at medens man fra en Side i Folke-

tinget vilde sætte Afgiften betydelig højere op, vilde der sikkert ikke være Stemning derfor her i dette Ting, idet man vistnok finder den tilstrækkelig høj. Det, som de tre Folketingsudvalgsmedlemmers Forslag gif ud paa, var, at Skattepligten skulde begynde allerede med 2000 Kroners Indtægt, og derfra skulde saa disse $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{7}$, $\frac{1}{6}$ begynde saaledes, at den fulde Skattebyrde indtraadte ved 8000 Kroner, og det vil jo naturligvis give en temmelig betydelig Forhøjelse, men ellers har man i det andet Ting været fuldstændig paa det rene med, at det var et godt og brugbart Lovforslag. Jeg tror ogsaa, at den Omstændighed, at man er naaet paa dette Punkt til Overensstemmelse efter et langt Arbejde i en Kommission, hvor der sidder Apotekere og Ikke-Apotekere, taler for, at det maatte være ret brugbart. Men naturligvis kan det ikke være min Mening, fordi jeg har haft med Kommissionen at gøre, at fraraade ærede Medlemmer at nedsætte Udvalg, hvis de mene, det er rigtigt, men jeg vil sige, at nedsætte de et Udvalg, og der bliver Tale om Forandring, kommer der ingen Lov i denne Samling, thi selv om man i Udvalget skulde naa til at afgive en Betænkning, og vi skulde kunne naa en 2den og 3dje Behandling og at saa det sendt ned inden Tirsdag, antager jeg ikke nu, da vi staa ved Folketingsvalgene, og Folketingsmændene have andet at bestille end at tage fat paa et saadant Lovforslag, da Udvalgsmedlemmerne jo rimeligvis ville være fraværende, at der kommer nogen Lov ud af det.

Jeg skal i Anledning af den sidste ærede Talers Bemærkninger angaaende Brutto- og Nettoindtægten sige, at jeg forstod det ærede Medlem, som han fandt, at Indvendingerne mod at lægge Bruttoen til Grund være ret besjædede, og naar de ere det, er der jo ikke andet at gøre end at vælge Nettoen og derfor taler jo ogsaa det, at man i Kommissionen har været i det væsentlige enig angaaende dette Punkt, idet de fleste Apotekere gif ind paa denne Betragtning, at det lader sig ikke gøre at lægge Bruttohyttemet til Grund, stønt de selv maatte ønske det. De fik meget mindre Indblanding fra det offentlige Side i deres Forhold. Et er at give Oplysninger om, hvor stor deres Bruttoindtægt er, et andet er at give Oplysninger om, hvor stor deres Nettoindtægt er. Apotekerne sluttede sig til, at man maatte lægge Nettoindtægten til Grund, og den Apoteker, der ikke vilde gaa med til Nettohyttemet, vilde kun tage Afgiften og lægge den paa Recepturen. Det anser jeg for aldeles ugørligt. Foruden den